

Karaktärisering och kulturhistorisk värdering

Vederslövs nya kyrka

Vederslövs socken i Växjö kommun
Kronobergs län

Smålands museum
Thomas Lissing
2006

Inledning

Bakgrund och syfte

I samband med upprättandet av vård- och underhållsplaner för kyrkor i Växjö stift har Smålands museum på uppdrag av Växjö kyrkliga samfällighet genomfört en karaktärisering och kulturhistorisk värdering av Vederslövs nya kyrka under hösten 2006. De kyrkor som berörs är de som tillhör Svenska kyrkan och omfattas av kulturminneslagen, dvs. kyrkobyggnader som är tillkomna före utgången av år 1939 och ytterligare några som skyddas genom särskilt beslut av Riksantikvarieämbetet. Arbetet bekostas av medel från den kyrkoantikvariska ersättningen. Karaktäriseringen och den kulturhistoriska värderingen syftar till att användas som underlag för vård- och underhållsplanen.

Nedanstående material består av en historik över kyrkobyggnaden, en beskrivning av exteriör och interiör samt en kulturhistorisk bedömning. Arbetet har varit uppdelat i en fältdel med inventering samt arkivgenomgång. De aktuella arkiv som gått igenom har främst varit länsmuseets topografiska arkiv och Antikvarisk- topografiska arkivet, Riksantikvarieämbetet i Stockholm. Uppgifter har vidare hämtats från aktuell litteratur, däribland hembygds litteratur. De redovisade arkivuppgifterna utgör en sammanfattning av genomgångna arkiv och ska inte ses som en komplett beskrivning av kyrkobyggnadens historia.

Kulturhistorisk bedömning

En kulturhistorisk bedömning är aldrig definitiv utan kontinuerligt föremål för omvärderingar. Bedömningen utgår från såväl den enskilda kyrkobyggnadens värden som kyrkomiljön i sin helhet, men också värden i förhållande till andra kyrkobyggnader i stiftet och övriga landet. Inför varje planerad förändring skall tillstånd inhämtas från länsstyrelsen och varje ärende behandlas där från fall till fall. Den kulturhistoriska bedömningen utgör underlag för beslut om vilka åtgärder som kan vara berättigade till kyrkoantikvarisk ersättning.

Vederslövs nya kyrka

Kortfattad historik

Redan 1822 bildades en kyrkokassa för nybyggnad av kyrka i Vederslöv. Den gamla kyrkan var då för trång och ansågs inte kunna byggas till på ett nöjaktigt sätt. Det dröjde dock till 1851 innan församlingen verkligen beslutade om nybygget, och fyra år senare hade en plan upprättats för området mitt emot den gamla kyrkan, på andra sidan landsvägen.

Tanken på att göra gemensam sak med Dänningelanda församling hade växt fram tidigare men 1860 satte sig Dänningelandaborna emot detta. Ritningar till en egen kyrka i Vederslöv togs fram 1869, med Tjureda kyrka som förebild och med plats för omkring 800 personer. Ritningarna utfördes av professor Edvard von Rothstein. Då hade man två år tidigare ändrat platsen för kyrkan till Odenlanda, men 1871, då bygget skulle påbörjas, väcktes åter frågan om samarbete med Dänningelandas församling. Året efter togs beslut om detta, under förutsättning att den gemensamma kyrkan skulle förläggas till Vederslöv, som det var tänkt från början.

Nya ritningar togs fram av samma arkitekt och byggnadens storlek beräknades nu istället för 1300 personer. Under uppförandet revs den gamla kyrkans klockstapel och virket användes till den nya kyrkans bjälklag.

Exteriör

Kyrkan står mitt i Vederslövs samhälle nära en landsvägskorsning. Den är placerad i omvänd öst-västlig riktning på en svagt upphöjd kulle. Byggnaden utgörs av ett stort rektangulärt långskepp och ett förhållandevis smalt och högt torn i öster. I väster avslutas byggnaden med en halvrund absid.

Tornet, som är högt och smalt, indelas av kraftiga gesimser i tre våningar och ovanför dem en lanternin. Mot långhuset ansluter det sig med trekantiga utbyggnader på båda sidor. Fyra trappsteg i slätthuggen granit leder upp till tornets östport som är kyrkans huvudentré. Porten är av trä med tre speglar på var dörrhalva och målad i varmgrått. Över den sitter en lunett och porten omfattas av en rundbågeformad portal. Två lyktor med opakt glas hänger på pilastrarna och på trappan står två svartmålade räcken av järn. Portalens sadeltak kröns av ett kopparinklätt kors på nocken.

På tornets nedre parti finns två fönster i rundbågeform ovanför varandra, både på norra och södra sidan. Det nedre partiets gesims pryds av en slätputsad fris i arkadform, vilken tillsammans med gesimsen fortsätter på långhusets östra gavel. Absiderna mellan långhus och torn har också två rundbågeformade fönster över varandra och deras gesims ligger något under tornets nedersta.

På tornets andra våningsplan – utifrån sett – dekoreras den spritputsade fasaden av slätputsade blindingar i rundbågeform, ett mönster som även det fortsätter på långhusets gavel. Ett smalt fönster i rundbågeform sitter i alla tre väderstreck, inpassad i varsitt blindvalv.

Det översta partiet på tornet har fasade hörn och därmed en närmast åttakantig form. I fyra dubbelbågar av rundbågetyp sitter ljudluckorna grågrön liggande panel. På västra sidan finns under ljudluckorna en minnessten i granit med förgylld text i lågre relief: WEDERSLÖF OCH DÄNNINGELANDA, UPPFÖRD UNDER OSCAR DEN II 1879.

Under takfotens gesims löper en fris med stiliserade taktassar. På tornets ganska toppiga tak sitter den åttakantiga lanterninen av trä. Den är förhållandevis smal och har åtta smala fönster av rundbågetyp. Den har enkel trägesims och på dess höga spira sitter ett kopparinklätt kors.

Långhuset har på västgaveln två mycket höga rundbågeformade fönster och på var långsida sex stycken likadana. På mitten av var långsida finns en sidoingång i form av en utstickande portal och över den ett runt fönster.

Portalerna är tydligt indelade i pilastrar och entablement, med gesimser och plåtavtäckning. Porten är rektangulär, tillverkad av trä med tre speglar, med en halvcirkelformad lunett. En låg ramp av gatsten omfattad av huggen granit och med räcken av svartmålat smidesjärn leder upp till den norra entrén. Den södra ingången har tre trappsteg av släthuggen granit. Vid båda portarna hänger två lyktor av samma modell som vid huvudentrén. Portalerna kröns också av varsitt kopparinklätt kors.

Vid långhusets nordvästra hörn finns en nedgång till källaren, täckt av plåtinklädda luckor.

Överst på samma gavel sitter ett litet vindsfönster.

Längs långhusets gesims löper samma slätputsade arkadfris som på tornet. Byggnadskroppens hörn är markerade och något utstickande som pilastrar, men har samma spritputs som resten av fasaden.

Den halvrunda absiden har samma fris under gesimsen som långhus och torn, samt två fönster av nästan samma storlek. Dessa sitter åt nordväst och sydväst och mellan dem finns en port rakt åt väster. Dörren är rektangulär och utförd av gråmålat trä, med tre trappsteg i släthuggen granit. Porten omfattas med sitt mycket höga överljus av en rundbåge.

Alla kyrkans takytor är belagda med kopparplåt, inklusive avtäckningar av portalerna. Även fotrännor och stuprör är av kopparplåt. Vid långhusets västgavel sitter en kopparklädd skorsten på nocken intill den en taklucka på den södra sidan.

Kyrkans fasad är genomgående spritputsad och avfärgad i vitt. Undantaget är gesimser och de smala omfattningarna kring fönster och dörrar som slätputsats. Den något bredare sockeln är slätputsad och avfärgad i grått och löper runt hela kyrkan. På långskeppets långsidor sitter totalt elva ventilgluggar i sockeln och på korabsiden två, samtliga med infällt järngaller.

Samtliga fönster har fasta ytterbågar av järn. Dessa är mycket smäckert och enkelt utformade med stående rektangulära rutor i spröjs. Färgen på bågarne är varmt grå. Rundbågeformen är genomgående för alla fönster utom de två cirkelrunda över sidoportalerna.

Exteriöra förändringar

Vederslövs nya kyrka har en mycket välbevarad exteriör, som undgått allvarligare ingrepp. Den största förändringen ägde rum år 1950 då de spånbeklädda taken byttes ut mot en klädsel av falsad kopparplåt. Vid den tidigare restaureringen 1939 hade pannrum grävts ut och då tillkom den yttre källartrappan vid långhusets nordvästra sida. I övrigt har endast rent underhållsarbete utförts och kyrkans exteriör har därmed behållits intakt sedan invigningen 1880.

Interiör

Vapenhuset är för kyrkans storlek förhållandevis litet och till formen är rummet åttakantigt. Golvet består av fernissade brädor och taket av brädor som målats i mörkt rött. Väggarna är vitkalkade och rummet upplevs som ljust tack vare de två sidofönstren. Innanför porten leder en trappa vid söderväggen upp till tornrummet. Socklar saknas, men dörrar och övriga snickerier är målade i ljust grått. I taket hänger en lykta i oxiderad metall med gult glas. Sittplatser saknas i vapenhuset, liksom trappa till tornrummet. Vindfånget har golv av fernissade brädor och dubbla gråmålade dörrar med tre speglar var.

Vederslövs nya kyrka är treskeppig och själva kyrkorummet är mycket stort, högt och ljust. Det ger ett voluminöst och luftigt intryck med sin stora takhöjd, de väl tilltagna sidoläktarna och den delvis mycket ljusa färgskalan.

Utrymmet under orgelläktaren är i stort sett helt inbyggt. Ytterväggen till dessa utrymmen är klädd med stående panel som målats i en varm, helt matt, ljusgrå färg. Entrédörrarna mot vapenhuset omfattas av enkla vitputsade pilastrar med ett profilerat entablement. På väggen mot kyrkorummet sitter två mässingslampetter.

Till vänster under läktaren är en sakristia inredd, innanför ett litet kapprum med garderob. Den har vitkalkade väggar och mot den västra väggen en ljusgrå skåpinredning med nisch för ett enklare altare. Golvet täcks av en ljus heltäckningsmatta och i taket hänger en enklare mässingskrona. På golvet står också ett ådringsmålat ståndur. Vid den västra väggen finns en halvpelare av trä som målats ljusgrå.

Till höger om mittgången finns ett kapprum med handikapptoalett och innanför det ett större samtalsrum med fast skåpinredning. Väggarna är vitkalkade och golvet är av fernissade brädor. I rummet finns två pelare sparade.

I kyrkorummet är mittskeppets innertak tunnvalvt och består av längsgående brädor. Det indelas av åtta gråmålade gördellister, från tornväggen fram till triumfbågen. Fälten är i huvudsak ljusblå och inramas av lister i vitt och ljus ockra. Taklisten är ljust grå. Sidoskeppens plana bräddtak är också ljust blå med ljusgrå taklister. Kyrkorummets golv består av ljust fernissade brädor.

Sexton stycken pelare och halvpelare i trä avdelar sidoskeppen från mittskeppet. De två bakersta döljs nertill av inbyggnaden under läktaren. Pelarna är stramt utförda med något fasade hörn, gråmålade med förgyllning på de dekorerade kapitälerna i förenklad korintisk stil. Över dessa förgrenar sig varje pelare i tre, utom de främsta och bakersta halvpelarna som delar sig i två.

Direkt efter läktarinbyggnaden leder en ljust gråmålad trappa på var sida om mittgången upp till respektive sidoläktare.

Bänkarna är indelade i fyra kvarter runt mittgång och tvärgångar. Sidogångarna är väl tilltagna. Bänkarna är målade i gråblått med mörkare blå gavelstycken. På dessa finns dekorationer med inslag av mörkt rödbrunt och guld. Dynorna är av mörkblått tyg. Kyrkorummets ljus kommer från fyra höga fönster på var långsida, samt portarnas lunetter och runda fönster. På vägarna sitter åtta mässingslampetter för rörljus i en enkel funkisstil. Under de åtta stora sidofönstren står radiatorer inbilade i öppna nischer.

Sidoportalerna omfattas av släta pilastrar som bär ett profilerat entablement. Innerdörrarna med tre speglar är ljusgrå och mellan dem och ytterdörrarna finns ett stort överljus. Över mittgången hänger två olika kristallkronor samt en dubbel mässingskrona. Över bänkarna hänger två mindre mässingskronor. En ljusbärare i svart smide står i den södra tvärgången.

Koret ligger två trappsteg över kyrkorummets golv i den norra sidogången finns en ramp av trä. Golvet består av ljust fernissade brädor, där de yttersta är smalare och ligger på tvären sedan koret utvidgats.

Altartavlan utgör det naturliga blickfånget i koret, med sin högresta omfattning. Den inramas av altarskranket och dess dominerande mittsektion i mörkt blått och guld med förgyllt kors på toppen. Sidostyckena av det enkelt utformade skranket har en mildare färgskala i ljusblått, ljusgrått och guld. Altaret står mot väggen och på detta står ett snidat krucifix. Framför det den halvrunda altarringen med svarvade dockor. Den är målad i grått, ljusgrått och guld med rött tyg på knäfallet.

Skranket och altartavlan inramas av den stora triumfbågen, formad som två pilastrar och ett rundbågevalv. På valvets utsida står skrivet ÄRA WARE GUD I HÖJDEN, och ovanför språkbandet en förgylld dekoration i form av treenighetens symbol med bakomliggande strålar. På pilastrarna hänger två psalmnummertavlor i nygotisk stil, målade i grått och svart med riklig förgyllning.

Mot korets södra fristående pelare sitter predikstolen med sitt ljudtak. Trappan är ljust grå med genombrutet räcke, medan korgen är mörkt blå med inslag av ljusare blågrå, mörkt brunröd och förgyllda dekorationer. Korg och ljudtak sitter på baksidan ihop med ett bakstycke av trä som verkar vara en tidigare dörr med sex speglar, målad i ljusgrått.

I koret står också två bänkrader med separat frontstycke, vid var sidovägg. Dessa har en annan färgställning än den övriga inredningen och är målade i grått, ljusgrått, beige och guld. I den norra delen står den gamla dopfunten av sandsten samt ett ståndur i grått och guld. På väggarna sitter fyra mässingslampetter av samma typ som i kyrkorummet och på de främre halvpelarna sitter två ljushållare i mässing. Över koret hänger två modernare mässingskronor.

Absidens gråmålade tak, vitkalkade väggar och fönster med flerfärgat katedralglas är synliga från kyrkorummet. De två dörrarna i skranket leder in till det halvrunda rummet med fast skåpinredning mot altarpelarna. Golvet är klätt med en grå heltäckningsmatta. På väggen sitter två glaslampetter i 1930-talsstil. Porten mot väster har inget egentligt vindfång, men dubbla dörrar, varav den inre är målad i grått.

Orgelläktaren och sidoläktarna bärs upp av de fyra bakersta av pelarna som sträcker sig upp till taket samt fyra pelare under mittsektionen. Undertaket består av ljusgrå brädor och har ovanför bänkarna fyra infällda armaturer.

Läktarbarriären har en enkel klassicerande utformning med räta vinklar och en relativt slät spegelindelning. Listverket är dock profilerat och över mittgången finns en delvis rundad utbyggnad. Färgsättningen går i ljust gråa nyanser med förgyllda ramar och dekorationer. Den bakre läktaren har ett golv i fem korta etager, klätt med nålfiltsmatta. På båda sidor om orgeln finns fyra bänkrader av samma typ som i kyrkorummet, men med kortare sitsar och utan snidade dekorationer på gavelstyckena. De är målade helt i grått och har dynor i orange tyg. I bänkraderna är golvet av mörkt fernissade brädor. Det finns ingen passage bakom orgeln.

Även på sidoläktaren finns fyra rader av dessa enklare bänkar på var sida. Golvet är av mörkt fernissade brädor, vilket delvis klätts med grå nålfiltsmatta. På väggarna hänger sex glaslampetter av samma sort som i absiden.

Spelbordet är vänt mot kyrkorummet. Orgelfasaden är målad ljust grå och rikligt utsmyckad med förgyllda ornament. Årtalet 1892 står med romerska siffror. Fasadens stil är närmast nyrenässansens med sitt rundbågevalv och sina pilastrar med kompositakapital.

Tornrummet är ljust tack vare de två sidofönstren. Trägolvet är ljust lackat och takets brädor målade ljusgrå. Väggarna är vitkalkade. I taket hänger en likadan lykta som i vapenhuset. Mot väster breddar sig rummet till de två läktardörrarna. Dessa har påspikade masonitskivor som målats grå. Vid den östra väggen går en mörkt fernissad trappa med grå handlejdare upp till den lucka i taket som leder till tornvinden.

Tornvinden är oinredd med vitkalkade väggar och omålade golv och tak. En obehandlad trappa mot östra väggen leder vidare till ytterligare en tornvind. Denna har något lägre takhöjd. Även här är golv och tak obehandlade medan väggarna är vitkalkade. En plåtlucka på den västra väggen leder till långhusets vind och mot den östra väggen står en obehandlad trappa.

I tornets översta våning hänger kyrkans tre klockor. En steg leder upp till utrymmet ovanför samt vidare till lanterninen.

Interiöra förändringar

Kyrkans interiör var ursprungligen målad i vitt och guld, med bänkar och pelare i ”gulbrun masurering”. Den första altarprydnaden bestod av ett förgyllt kors med svepduk i klassicerande stil, vilket 1905 ersattes av den altartavla som Kristina Nilsson skänkte till församlingen.

1923 ommålades interiören i grågrönt, gråbrunt och gråblått.

Vid restaureringen 1939, under ledning av arkitekt Paul Boberg ersattes de ljusa nyanserna med mörka grågröna och gråbruna färgtoner. Då installerades även värmepanna varvid nischer under kyrkorummets fönster bilades upp för radiatorerna. Kyrkorummet fick också innanfönster och vid entréerna anordnades vindfång med dubbla dörrar. Även innertaket isolerades för bättre värmeållning.

Tio år senare drogs elektrisk belysning in i kyrkan.

1958 målades kyrkorummet återigen, enligt uppgift i ”ljusare färger” - gråa toner med inslag av guld och violett. Utrymmet under läktaren byggdes in och där skapades utrymme för bland annat sakristia och konfirmandrum. För detta ändamål togs flera rader av de bakre bänkarna bort. Koret utökades också.

Vid restaureringen 1977-78, under ledning av arkitekterna Hans och Karin Lindén, breddades mittgången och antalet sittplatser minskades från omkring 650 till cirka 500. Läktaren hade då länge varit ur bruk för allmänheten eftersom trapporna i vapenhuset ansågs för smala och branta. Vid restaureringen togs den ena av dessa trappor bort och två nya tillverkades till kyrkorummet och placerades utanför läktarens inbyggnader. Golven slipades, bänkarnas sitsar förlängdes och predikstolen sänktes. Toalett installerades under läktaren. Det var också vid den här restaureringen som inredningen målades om och fick sin nuvarande kraftigt blåa färg.

Viktigare inventarier

En av de tre kyrkklockorna, storklockan, är gjuten den 13 november 1521 och har tidigare hängt i Vederslövs gamla kyrkas klockstapel. De övriga två är gjutna 1751 och 1752 och hämtades från Dänningelanda gamla kyrka. Fabeldjursfunt från omkring år 1200, samt mässingskrona från 1754.

Kyrkogården

Kyrkan omgärdas av en rundad grusgång som i det nordvästra hörnet går ända intill fasaden. I övrigt växer gräs närmast sockeln. Kyrkogården är också gräsbevuxen med ett fåtal grusgravar och några få låga rygghäckar. Den omgärdas av en kallmurad stödmur och innanför den en krans av nyplanterade lövträd. Kyrkogården ger intryck av att vara väldigt öppen som om den vore nyanlagd.

Kulturhistorisk karaktärisering och bedömning

Vederslövs nya kyrka är en av länets mest välbevarade kyrkor från 1800-talets slut och har därmed ett stort kulturhistoriskt värde. Kyrkan byggdes under det sena 1800-talets stil-eklekticism och hämtade därmed drag från flera olika epoker. Utifrån sett dominerar det oproportionerligt stora långskeppet som med sina höga fönster närmast påminner om en gotisk katedral. Resten av fasaden andas också nygotik, men med inslag av både klassicism i form av strikta portaler och renässans i form av frisens arkadmönster. De tidigare spåntaken och bänkinredningens formgivning anspelade på medeltida byggtraditioner.

Kyrkorummets stora volym med de mycket höga fönstren har inspirerats av gotiken, liksom även den dekorativa utformningen av altarskrank och psalmnummertavlor. Den tidigare altaruppsatsen i form av ett kors med svepduk var typisk för den nyklassicistiska eran, medan orgelns fasad fått en renässansliknande utformning. Trots denna blandning utgör inredningen en väl sammanhållen enhet.

Till det yttre har förändringarna inskränkt sig till byte av taktäckning, från stickspån till kopparplåt. Det var en vanlig åtgärd bland kyrkor på 1900-talet och knappast något att anmärka på. Vid tiden när kyrkan byggdes var kopparplåt heller ett inte helt ovanligt material, vilket gör det fullt acceptabelt ur kulturhistorisk synpunkt.

Interiören har målats om ett antal gånger men i övrigt fått stå intakt. Det största ingreppet skedde vid 1950-talets restaurering då utrymmet under läktaren byggdes in och antalet bänkar minskades väsentligt. Knappt tjugo år senare tillkom i kyrkorummet de två läktartrapporna. Färgsättningen, som härstammar från den senare restaureringen, harmonierar dock inte alls med interiörens stil. Den mörkt blåa färgen på bänkarna är fullständigt främmande för byggnadstypen och står i stor kontrast till kyrkorummets mycket ljusa övre del. Den klassicistiska stillsamheten krockar betydligt med den allmogeinspirerade mustigheten. Enligt uppgift var interiören från början målad i vitt och guld, med bänkar och pelare i ”gulbrun masurering”, vilket troligtvis innebar en målad ekimitation. Denna medelväg mellan det alltför ljusa och alltför mörka borde vara lämplig att ha i åtanke inför en framtida inre restaurering. Pelare, bänkar och gördellister bör hållas i en nyans som framhäver dem mot det ljusa rummet och understryker deras dekorativa arkitektoniska verkan, dock i en varmare och mildare färg än dagens blåa.

Vid restaureringen 1939 bilades nischer upp för radiatorer under kyrkorummets stora fönster, dessa står fortfarande öppna. För att få en väl sammanhållen väggyta, i stället för dessa ”gluggar”, borde elementskydd av någon typ sättas upp och målas i samma nyans som innerväggarna.

Masonitskivorna som spikats på läktarens spegeldörrar fyller troligen ingen funktion utan bör kunna tas bort och dörrarnas målning återställas.

Trots ingreppen på 1950- och 1970-talen framstår kyrkans interiör som mycket välbevarad och kulturhistoriskt intressant. Den bör förändras så lite som möjligt, men om möjligt ges en mer passande färgsättning.

Händelseregister

- 1822 - Kyrko-Nybyggnadskassa bildas i församlingen
- 1851 - Vederslövs församling och sockenstämma beslutar att bygga ny kyrka
- 1855 - Plan upprättas för bygge vid den gamla kyrkan
- 1860 - Beslut om att bygga tillsammans med Dänningelanda församling
- 1867 - Platsen ändras till Odenslanda
- 1869 - Ritningar med Tjureda kyrka som förebild
- 1872 - Sammanslagningen med Dänningelanda beslutas återigen
 - Efter röstning ändras platsen till Vederslöv
- 1876 - Ritningar av professor Edvard von Rothstein
- 1878 - Grundläggningen inleds
- 1880 - Kyrkan invigs av biskop Johan Andersson
- 1892 - Orgel av E A Zetterquist & son
- 1905 - Altartavla skänks av Christina Nilsson, målad av Axel Jungstedt
- 1923 - Kyrkan restaureras invändigt under ledning av arkitekt Paul Boberg
 - Interiören målas i grågrönt, gråbrunt och gråblått
- 1939 - Kyrkan restaureras under ledning av arkitekt Paul Boberg, Växjö
 - Värmeledning för lågtrycksånga installeras
 - Pannrum grävs ut under sakristian
 - Innertaket isoleras
 - Nya innerfönster
 - Vindfång anordnas i kyrkans tre entréer
 - Innertaket målas
 - Innerväggarna lagas och kalkavfärgas
 - Predikstol, altarskrank, pelare, läktarbarriär och orgelfasad mattfernissas
 - Mekanisk ringmaskin installeras
- 1949 - Elektrisk belysning installeras
- 1950 - Kyrkan restaureras under ledning av arkitekt E. G. Erlandsson, Växjö
 - Spåntaken kläs om med kopparplåt
 - Nya fotrännor och stuprör
- 1958 - Interiör restaurering
 - De bakersta bänkarna tas bort
 - Under läktaren byggs sakristia och konfirmandrum in
 - Koret utökas
 - Ny skåpinredning i sakristian
 - Innerväggarna målas i ”en ljusare färgton än tidigare”
 - Inredningen målas i gråa toner med inslag av guld och violett
- 1959 - Insektsangrepp upptäcks i sakristian, orgeln och på läktaren
- 1977 - Kyrkan restaureras under ledning av arkitekterna Hans och Karin Lindén, Växjö
 - Inredningen målas i blått, ljusgrått, vitt och guld
 - Golven slipas och behandlas

- Mittgången breddas
 - Bänkarna görs bekvämare
 - Predikstolen sänks
 - Den ena läktartrappan i vapenhuset ersätts med två nya i kyrkorummet
 - Toalett installeras
 - Orgeln restaureras av J Kunckels Orgelverkstad AB
- 1981 - Innertaket isoleras
- 1986 - Fasadernas puts lagas och kalkavfärgas
- 1987 - Altartavlan rengörs och konserveras
- 1997 - Ramp vid den norra entrén
- 1999 - Restaurering av tornets exteriör
- Skador på puts och gesims åtgärdas
 - Putsen kalkavfärgas
 - Ljudluckor målas grågröna
 - Lanterninen och dess fönster skrapas och målas vit
 - Tornets koppartak läggs delvis om
 - Minnesstenen repareras

Källförteckning

Följande arkiv och litteratur har nyttjats i samband med vårdplansarbetet:

Antikvarisk- topografiska arkivet, Riksantikvarieämbetet i Stockholm.
Handlingar från Kungl. Byggnadsstyrelsen är inkluderade

Klipparkivet vid Smålands museum: Vederslövs nya kyrka

Topografiska arkivet vid Smålands museum: Växjö kommun, Byggärenden, Vederslövs nya kyrka

Vassi Heidi, red, *Kyrkobyggnader i Kronobergs län*, 1998